

Η ομορφιά είναι αλήθεια και η αλήθεια ομορφιά

/ [Γενικά Θέματα](#)

“Η ομορφιά είναι αλήθεια και η αλήθεια ομορφιά”, λέει ένας Βρετανός ποιητής και “ο ωραίος κάλλη παρά πάντας τους βρωτούς”, αναφέρει ο Χριστός, ο οποίος δημιούργησε “τα πάντα καλά λίαν” αποτελώντας την προσωποποίηση της ομορφιάς και την αυθεντική έκφραση της αλήθειας. Περιεχόμενο της αλήθειας η αγάπη, η οποία αποτελεί οντολογικό χαρακτηριστικό του Θεού. Η αγάπη συνέχει τον κόσμο και καθορίζει το μέτρο ευτυχίας και χαράς του ανθρώπου, καθ’ όλη την επίγεια πορεία του.

Η ανθρώπινη ομορφιά και η τέχνη αποτελούν εκφάνσεις του πολιτισμού και οδηγούν στο σκαλοπάτι που ανεβάζει στον Θεό. «Η τέχνη είναι το πανηγύρι της ζωής», όπως έλεγε ένας σκηνοθέτης και σίγουρα η γιορτή της δημιουργίας, αποτελεί την πρόγευση της παραδείσιας χαράς και ευτυχίας. Βίος ανεόρταστος, οδός απανδόχευτος, δηλαδή ζωή χωρίς γιορτές αποτελεί πορεία χωρίς στάσεις, έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι και η ζωή χωρίς τις μυστηριακές στιγμούλες χαράς, αποτελεί ένα ατέλειωτο μαρτύριο.

Ένας ωραίος πίνακας, ένα όμορφο αρχιτεκτονικό κτίσμα, μια ωραία παράσταση, μια αρμονική μουσική εκτέλεση, ένα ωραίο πρόσωπο, ένας όμορφος άνθρωπος,

αποτελούν αποθέωση του πνεύματος και ωθούν στο ανέβασμα της ψυχής. Όλα τα καλά και ωραία, δεν γίνονται με αυτόματο ή τυχαίο τρόπο, αλλά θεωρούνται αποτελέσματα μεγάλου κόπου και μόχθου. Φυσικά δεν πρέπει να παραγνωρίζεται το ταλέντο, το δώρο της φύσης και του Θεού, όπου εκτοξεύει κυριολεκτικά την ομορφιά της δημιουργίας.

Οι παραδοσιακοί άνθρωποι της Μικρασίας, θεολογώντας και εκφράζοντας την ύψιστη αλήθεια του έρωτα, εμπνεύστηκαν τους σπουδαίους στίχους “σ’ αγαπώ γιατί είσαι ωραία, σ’ αγαπώ γιατί είσαι εσύ, κι αγαπώ και όλο τον κόσμο γιατί ζεις και εσύ μαζί...”. Έρωτας χωρίς προϋποθέσεις και όρους και αγάπη που εκτείνεται προς όλη τη φύση και όλο τον κόσμο. Οι πατέρες της εκκλησίας, διατύπωσαν την ανεπανάληπτη παρομοίωση της πορείας του ανθρώπου, πάνω στις ακτίνες ενός ποδηλάτου. Όσο ο άνθρωπος πλησιάζει προς το κέντρο, τον Θεό, τόσο ενώνεται και με τους άλλους ανθρώπους, ενώ όσο απομακρύνεται από το κέντρο, τόσο χάνει και την επαφή με τους άλλους.

Η αληθινή ευτυχία, η βίωση του παραδείσου βρίσκεται στην επικοινωνία με τους άλλους ανθρώπους. Ο άλλος, όχι ο εαυτός, καθίσταται ο παράδεισος, αλλά και η κόλαση του ανθρώπου. Ενδεικτικότερη έκφραση της παραδείσιας ομορφιάς, η χαρά της φιλίας και χειρότερη πτώση στην κολασμένη δυστυχία, η μοναξιά. Σ’ όλη αυτή την πορεία, σημασία δεν έχει ο τόπος, αλλά ο τρόπος. Κλεισμένος στο κελί του ο μοναχός, βιώνει τον Θεό και ταυτόχρονα επικοινωνεί με όλο τον κόσμο. Γυρίζοντας τον κόσμο ο πλούσιος μεγιστάνας, τρέχει να ξεφύγει από την κόλαση του μοναξιασμένου εαυτού του. Δεν είναι τυχαίο που ένα από τα πιο επιτυχημένα βιβλία στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι το “Μοναξιασμένο Πλήθος”.

Η έκφραση της απόλυτης αλήθειας, αποτελεί επιβεβαίωση της απόλυτης υποκρισίας. Η απομυθοποίηση των πολιτικών, η ειρωνεία των εξορκισμών των θεολόγων, η απόρριψη των αυθεντιών, αναδεικνύουν την ομορφιά της ταπείνωσης, την ευτυχία της ειλικρίνειας, τη χαρά της ομορφιάς. Τα μάτια που γελούν και ο λόγος που ηρεμεί, αποτελούν συστατικό του χαριτωμένου ανθρώπου. Η αγαθή ψυχή φανερώνεται στη σιωπή και χωρίς φανφάρες. Η απλότητα αποτελεί ίσως την ύψιστη έκφραση της ομορφιάς και η αλήθεια δεν θέλει πύργους και κάστρα για να εκδηλωθεί. Πολλά δεν θέλει ο άνθρωπος για να βρει την ομορφιά και να βιώσει την αλήθεια της ζωής. Φτάνει να πατήσει με δύναμη στη γη για να εκτοξευθεί στα ύψη.

Παναγιώτη Καπαρή

Πηγές: kparispan.blogspot.com – isagiastriados.com